

ଚିତା ଜାମ୍ବୁ

ମଇଁଷି ଜନ୍ମ ଦେଲା ଅଜବ ଶାବକ

ମଣିଷ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେବା ବିଷୟ ତୁରନ୍ତ ନିଆଁ ଭଳି ବ୍ୟାପିଯାଇଥିଲା। ଆଉ ଏହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଜମିଥିଲା। ଏହି ଶିଶୁକୁ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଇପଡ଼ିଥିଲେ ବେଳେ ଜନ୍ମର କିଛି ସମୟ ପରେ ଏହାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଶିଶୁଟିକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରମାନେ ବଡ଼ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ମୃତ୍ୟୁପରେ ଏହି ଶିଶୁଟିକୁ ବେଦି ପାରଦର୍ଶନରେ ମାଲିକି କରାଯାଇଥିଲା ଓ ପରେ ପୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା।

ବ୍ୟାଙ୍କ ଅନେକ ସମୟରେ ପଶୁମାନେ ଅଜବ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଉଥିବା ଘଟଣା ଆମେ ଦେଖିଛେ। କିଛିଦିନ ତଳେ ଏକ ଛେଳି ମଣିଷ ଶିଶୁଭଳି ଦିଶୁଥିବା ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିବା ବିଷୟ ବଡ଼ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇଥିଲା। ନିକଟରେ ଆଲାଇଷର ଏକ ମଇଁଷି ମଣିଷ ଶିଶୁଭଳି ଦିଶୁଥିବା ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି। ମଇଁଷି ଦ୍ୱାରା

ପୁରାଣ କାହାଣୀ ଭୀମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର ରହସ୍ୟ

ବାୟୁର ଜାତ ଭୀମ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ କୌରବଙ୍କ ୧୦୦ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହ ଅନେକ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ମାରି ଗତାଇଥିଲେ। କୁହାଯାଏ, କୁନ୍ତୀ ପୁତ୍ର ଭୀମ ହଜାର ହାତୀଙ୍କ ଶକ୍ତି ସହ ସମାନ ଥିଲା। ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭୀମ ନିଜ ବାହୁରେ ନର୍ପଦା ନଦୀକୁ ପ୍ରହାର କରିବା ଫଳରେ ନର୍ପଦା ନଦୀର ପ୍ରବାହ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। କୁରୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭୀମଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଭୀମ ହଜାର ହାତୀଙ୍କ ବଳବାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ କାହିଁକି? ଏହି ହିଂସାରେ ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କ ବଡ଼ ପୁତ୍ର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ, ଭାଇ ଶକୁନି କୁନ୍ତୀ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଛଳ କପଟରେ ଭୀମଙ୍କୁ ବିଷ ପିଆଇ ଦେଇ ଗଙ୍ଗା ନଦୀରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ। ମୁହିଁତାବସ୍ଥାରେ ଭୀମ ଭାସି ଯାଇ ନାଗଲୋକରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ନାଗଲୋକରେ ଭୀମଙ୍କୁ ମୁହିଁତାବସ୍ଥାରେ ପାଇ ନାଗଲୋକ ତାଙ୍କର ସେବାଶୁଣ୍ଠୀ କରି ତେତା ଫେରାକ ଆଣିଥିଲେ। ଭୀମ ତେତା ଫେରି ପାଇ ନାଗ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ନାଗ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିବା ଘଟଣା କାଣି ନାଗରାଜ ବାସୁକୀ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭୀମଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ଆର୍ଯ୍ୟକ ନାଗଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ଆର୍ଯ୍ୟକ ନାଗ ଭୀମଙ୍କ ଅଜାଙ୍କ ଅଜା ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଭୀମଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି ଭୀମଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ କଥା ଜାଣିଲେ। କିପରି ଗଙ୍ଗାରେ ତାଙ୍କୁ ଛଳ କପଟରେ ପକାଇଥିଲେ। ଏହା ଶୁଣି ଆର୍ଯ୍ୟକ ନାଗ ଭୀମଙ୍କୁ ହଜାର ହାତୀର ବଳବାନ ହେବା ଲାଗି ଏକ ରସ ପିଆଇ ଦେଇଥିଲେ। ଫଳରେ ଭୀମ ହଜାର ହାତୀର ବଳବାନ ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଲେ।

ବୟସ ୮, ଉଚ୍ଚତା ୨ଫୁଟ ୭ଇଞ୍ଚ

ମେରଟର ୮ବର୍ଷର ଏହି ବାଳକ ଏବେ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବଡ଼ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି। ଆଉ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚାର କାରଣ ହେଉଛି ତା'ର ଉଚ୍ଚତା। କରନ ନାମକ ଏହି ବାଳକର ଉଚ୍ଚତା ଏବେ ୨ଫୁଟ ୭ଇଞ୍ଚ। ଆଉ ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ମା' ଶ୍ୱେତଲାନା ମଧ୍ୟ ତେଣି। ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଉଭୟ ମାଆ ଏବଂ ପୁଅଙ୍କର ନାମ ଗିନିଜ ବୁକରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ମହିଳା ତାଲିକାରେ ଥିବା ଶ୍ୱେତଲାନାଙ୍କୁ ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ବିଜ୍ଞାପନ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଫିଲ୍ମ ପକ୍ଷରୁ ଅଫର ଆସୁଛି। ପୁଅ କରନକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଫର ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅନେକ ମାଆ ପୁଅ କୌଣସି ନିଷ୍ଠିରେ ନେଇନଥିଲା। ବେଳେ କେଳେ ଶ୍ୱେତଲାନାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ୱେତଲାନାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ

ଫେଲ ହେବା ପାଇଁ କୋର୍ସ କରୁଛନ୍ତି ଛାତ୍ର

କୁହାଯାଏ ବିଫଳତା ହିଁ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଥାଏ। ଏହି ଉଚ୍ଚତା ଚରିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆମେରିକୀୟ ମାସକୃଷ୍ଣସେବ ସ୍ଥିତ ସ୍ତ୍ରୀ କଲେଜ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି। ଏହି କଲେଜରେ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଫେଲ କିପରି ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଅସଫଳତାକୁ କିପରି ସ୍ୱୀକାର କରି ହେବ ତା'ର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥାଏ। ଏହି କଲେଜରେ ଫିଲିଂ ଡ୍ରେଲ ନାମକ ଏକ କ୍ଲବ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି। ନ୍ୟୁୟର୍କ ଟାଇମ୍ସ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଛାତ୍ରମାନେ ନିଜ ଦୁର୍ବଳତା ସମ୍ପର୍କରେ ବେଶ ଖୋଲାଖୋଲି ଆଲୋଚନା କରିପାରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରତିକୃଷ୍ଣା ଧୂଳି ପୂର୍ବକର ତା' ଉପରେ ଏଠାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏପରିକି ଏଠାରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ବିଫଳତାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରାଯାଇଛି।

ନିଆରା ଘର, ମାସକୁ ମାତ୍ର ୪ ଯୁନିଟର ବିଜୁଳି ବିଲ

କନ୍ଦୁର ଏପରି ଏକ ଘର ତିଆରି ହୋଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ବାହାରେ ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ ତାପମାତ୍ରା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ଗରମ ଜଣାପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ଘର ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ଅଷାଣ ମାହୋଲ ରହିବ। କେରଳର କନ୍ଦୁର କିଲୁରେ ଜଳବିଭାଗରେ କାମ କରୁଥିବା ହରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଆଶା ଏପରି ଏକ ଘର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଦୁହେଁ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରେମୀ ହୋଇଥିଲାନେବେ ବିବାହ ପରେ ପରିବେଶକୁ ଦୂଷିତ କରିବା ଏହି ଘରଟି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ଏହି ଘରପାଇଁ ମାସକୁ ମାତ୍ର ୪ ଯୁନିଟର ବିଜୁଳି ବିଲ ଆସୁଛି। ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିବା ପରେ ହରି ଏବଂ ଆଶା ଏହି ଘର ତିଆରି

କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ହୋଇଛି। ହରିଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ଘରର କାନ୍ଥ ସବୁ ମାଟିରେ ପାଚି ହୋଇଥିଲାନେବେ ଛାତ କଂକ୍ରିଟ ଏବଂ ତାଲକସରେ ତିଆରି ହୋଇଛି। ହରିଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ବର୍ଷାପାଣି ଘର ଭିତରକୁ ନ ପଡିବ। ପାଇଁ ଆମେ କଂକ୍ରିଟର ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ। ଘରକୁ ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ

ତିଆରି କରିବା କାରଣରୁ ବିଜୁଳି ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ କମ ହେଉଛି। ଘର ଭିତରେ ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଲାଇଟ ପଏଣ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ପୂରା ଘର ରାତିରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଛି। ଘରେ ସେମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ଫୁଲ ରଖୁଛନ୍ତି। ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଷେଇ ଘରେ ଗାତ ଖୋଳି ଚାରିପଟେ ଜଟା ଓ ମାଟିରେ ଏକ ବାସ ଭଳି ସ୍ଥାନ ତିଆରି ହୋଇଛି। ଏହା ଭିତରେ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ରଖିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ଘରେ ଯୋଗାଣ ଦୟାନେଲ ଏବଂ ବାୟୋଗ୍ୟାସର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ଏହି କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତି ମାସରେ ମାତ୍ର ୪ ଯୁନିଟର ବିଜୁଳି ବିଲ ଆସୁଛି।

ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ୮ ଜଣ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହ ଗ୍ରେଟର ନୋଏଡ଼ାରେ କୁଏଡର ସୁଲତାନ

ନୋଏଡ଼ା ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ କୁଏଡର ସୁଲତାନ ସେକ ସବା ଅଲ ଅହମ୍ମଦ ଅମାର ଏବେ ଗ୍ରେଟର ନୋଏଡ଼ାରେ। ସେ କୁଏଡର ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ଅନେକ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଅମାର ନିଜ ୮ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ୨୮ ଜଣ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ଭାରତ ଆସିଛନ୍ତି। ସୁଲତାନ ଜେପି ରିସୋର୍ଟରେ ରହୁଥିଲାନେବେ ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ଜେପି ହସପିଟାଲରେ ଚାଲିଛି। ରିସୋର୍ଟରୁ ତାଙ୍କୁ ଆନା ୯ କିଲୋମିଟର ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ହେଲିକପ୍ଟରରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରି ସାମୟିକ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ।

ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆନାରେ ଉପର ମହଲାରେ ଥିବା ଗର୍ବି ସୁଟୁକ ଆଧୁନିକ ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି। ଶୁକ୍ରବାର ସୁଲତାନ କୁଏଡ ଫେରିବେ। ତାଙ୍କୁ ଆନାରେ ୨୦ ଜଣ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଟିମ ସୁଲତାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଚିକିତ୍ସା କରୁଛି। ଏହି

ଟିମରେ ସାମିଲ ଥିବା ଡେଫାଲ ସର୍ଜନ ଡ. ପ୍ରବାଶ କୁମାର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସୁଲତାନ ଆସିବାର ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଦଳ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। ସେମାନେ ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଏନସିଆର ରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଡାକ୍ତରଖାନା ଦେଖିବା ପରେ ଏହି ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ। ୧୫ ଦିନ ତଳେ ସୁଲତାନଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଗର୍ବି ସୁଟୁକ ରାଜକାୟ ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି। ସୁଲତାନ ଉଚ୍ଚତାପ, ତାଳକବନ୍ଧିତ୍ୱ, ସୁଛାର ଆଦି ସମସ୍ୟାରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ।

ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ କବର ଭିତରେ ଶୁଅନ୍ତି ମହିଳା

ଟୋକିଓ ଅନେକ ସମୟରେ ଜାପାନ ପ୍ରତି ବିଦ୍ରୋହ ଭାବ ଆସିଲେ ଲୋକେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥାନ୍ତି। ବିଶେଷ କରି ପାରିବାରିକ ବିବାଦ କାରଣରୁ ଅନେକ ମହିଳା ଏହି ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପଦ୍ଧତୀ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି। ତେବେ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ଜାପାନରେ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଯାଇଥାଏ। ଆଉ ଏଠାରେ ଗ୍ରୀଭ କ୍ୟୁର ମାଧ୍ୟମରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ କବର ଭିତରେ ଶୋଇବାର ଅନୁରୂପ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହି ପାଠ ପଢ଼ା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାପାନର ୨୦୦୯ରୁ

ମହିଳା ଲିୟୁ ଡେଲି ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ତିନିବର୍ଷ ତଳେ ଲିୟୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଛାଡ଼ିପକ୍ଷେ ଦେଇଥିଲେ। ମାନସିକ ଭାରସାମ୍ୟ ହରାଇ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ। ହେଲେ ପରେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ଖାଲି ମୁଁ ନୁହେଁ ଏପରି ଅନେକ ମହିଳା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ

ବିତରେ ସତେଜତା କରାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କିଛି ଯାତ୍ରା କରାଯାଇଛି। ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଇଚ୍ଛୁକ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ କବର ଭିତରେ ଶୋଇବାକୁ କୁହାଯାଏ, ପରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ମାଟି ଫିଙ୍ଗାଯାଏ। ଏହା କରିବାର ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଅନୁଭବ ପ୍ରଦାନ କରିବା। ମହିଳାମାନେ ଏହି ଅନୁଭବ ପରେ ବେଶ ତରଳ ହୋଇଯାନ୍ତି। ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି। ଏହି କ୍ୟୁର ପରେ ଅନେକ ମହିଳା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି।

ଏଠି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଘରେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ

ଜନଶହ ଭାରତରେ ଏପରି ଅନେକ ଘଟଣା ରହିଛି ଯାହା ଖାଲି ଭାରତୀୟ ନୁହେଁ ବଦଳେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ବେଶ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛି। ଏହି ତାଲିକାରେ ରହିଛି ଜନଶହର ଏକ ଗ୍ରାମ ଲାସଡ଼ା। ଏହି ଗ୍ରାମର ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଛାତ୍ର ଉପରେ ଏହାର ଇତିହାସ ବିମାନ ରହିଛି। ଏହି ଗ୍ରାମର ଜଣେ ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟ ବିମାନରେ ଉଡ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜ ଘର ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଏକ ଉଡ଼ାଜାହାଜର ତିଆରି ତିଆରି କରାଯାଇଛି। ଏଥିରେ ସେ ଏହାର ଇତିହାସ ଲେଖିଥିଲେ। ଏହାସହର ଗ୍ରାମର ଆଉ କିଛି ଧନୀକ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଘର ଉପରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତିଆରିର ଉଡ଼ାଜାହାଜ ତିଆରି କରିଥିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ଗ୍ରାମର ଅର୍ଥନୀତି ଲୋକ ଏହି ଧାରାରେ ସାମିଲ ହେବାରୁ ଏବେ ଲାସଡ଼ା ଗ୍ରାମକୁ ଜଣେ ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟ ବିମାନରେ ଉଡ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜ ଘର ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଏକ ଉଡ଼ାଜାହାଜର ତିଆରି ତିଆରି କରାଯାଇଛି। ଏଥିରେ ସେ ଏହାର ଇତିହାସ ଲେଖିଥିଲେ। ଏହାସହର ଗ୍ରାମର ଆଉ କିଛି ଧନୀକ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଘର ଉପରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତିଆରିର ଉଡ଼ାଜାହାଜ ତିଆରି କରିଥିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ଗ୍ରାମର ଅର୍ଥନୀତି ଲୋକ ଏହି ଧାରାରେ ସାମିଲ ହେବାରୁ ଏବେ ଲାସଡ଼ା ଗ୍ରାମକୁ ଜଣେ ପ୍ରବାସୀ ଭାରତୀୟ ବିମାନରେ ଉଡ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜ ଘର ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଏକ ଉଡ଼ାଜାହାଜର ତିଆରି ତିଆରି କରାଯାଇଛି।

ଆଜିର ଭାଗ୍ୟ

A vertical list of horoscope sections, each featuring a zodiac sign icon and a short text snippet in Odia.

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୧୯, ଅକ୍ଟୋବର ୦୨

ରୋଜଗାର ସୃଷ୍ଟିର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ !

କେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରମ ଓ ରୋଜଗାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମିଳିଥିବା ଏକ ତଥ୍ୟ ହିସାବରେ ଦେଖିଲେ ଗତ କିଛିବର୍ଷ ହେଲା ରୋଜଗାର ସୃଷ୍ଟିର ପରିମାଣ ହାର କମିଛି । ଯଦି ଆଜିପୁଣ୍ୟା ଦେଶରେ ରୋଜଗାର ସୃଷ୍ଟି ଆଖୁଡୁଣିଆ ହୋଇପାରିନି ତେବେ ବିକାଶ ହେଲା କେଉଁଠି ? ସଫଳତାର ସହ ମୋତି ସରକାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷ ପୂର ହୋଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ନୂତନ ସରକାର ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଏବେ ସବୁଠି ସଫଳତାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି । ଗତ ପଞ୍ଚବର୍ଷର ଉପଲବ୍ଧିକୁ ନେଇ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ପଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଆମେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତକୁ ହୁଇଁଛୁ । ସତ କଥା । ହେଲେ ବିକାଶର ଧାରାରେ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ଯେଉଁକି ହୋଇନାହିଁ । ଏକଥା ଆମେ କହୁନୁ । ଖୋଦ ସରକାରୀ ସ୍ତରରୁ ହିଁ ଏହା ଜଣାପଡିଛି । ଶ୍ରମ ଓ ରୋଜଗାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମିଳିଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହିସାବରେ ଦେଖିଲେ ଗତ ଦଶବର୍ଷ ହେଲା ରୋଜଗାର ସୃଷ୍ଟିର ପରିମାଣ ହାର କମିଛି । ଯଦି ଦଶବର୍ଷରେ ଦେଶରେ ରୋଜଗାର ସୃଷ୍ଟି ଯଦି ଆଖୁଡୁଣିଆ ହୋଇପାରିନି ତେବେ ବିକାଶ ହେଲା କେଉଁଠି ? ଦଶବର୍ଷରୁ ପଞ୍ଚ ବର୍ଷକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଏବେକାର ସରକାର ପୁନର୍ବାର ଶ୍ରାବଣ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସରକାର ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ବେଳେ ରୋଜଗାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡିନାହିଁ କେମିତି ? ଶ୍ରମ ଓ ରୋଜଗାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦେଖାଗଲେ, ୨୦୧୪ରୁ ୨୦୧୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଜଗାର ଓ ନିଯୁକ୍ତି ହାର କମିଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଛାଡି ବିକାଶର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ରୋଜଗାରକୁ ଛାଡି ବିକାଶର କଥା ଚିନ୍ତା କରାଯାଇପାରେ କି ? ଦେଶରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ରୋଜଗାରର ବ୍ୟାପକ କ୍ଷେତ୍ର ଦା ପରିସର ସୃଷ୍ଟି ନହେଲେ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ କ’ଣ ହେବ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅନୁମାନ କରି ହେଉଛି । କାମ ନଥିଲେ ମୁଣ୍ଡରେ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା ପଶେ । କଥିତ ଭାଷାରେ ତାକୁ କହନ୍ତି, ମୁଣ୍ଡରେ ସଜଡାନ ଚାଲିବା । ଏ ସଜଡାନକୁ ଓହ୍ଲାଇବା କାମ ଗୁଡ଼ ପରିସାରାୟନ । କାରଣ ଏ ସଜଡାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଯୁବ ସମାଜକୁ ଅପରାଧ ଦିବାକୁ ଚାଲିବ । ତା’ପରେ ପୋଲିସ୍, କର୍ମ୍ମ, ଗୁଳି, ବିକ୍ଷୋଭ, ପୋଡ଼ାଜଳା, ବେଳ, କୋର୍ଟ-କଚେରୀ ଆଉ ସବୁ ଯାହା ଅଛି... ପ୍ରମୁଖ ହୁଏ । ସୁକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଯୁବସମାଜକୁ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ନଦେଲେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୀତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସମ୍ଭବ ଦିଶୁ ଚାଲିବ । ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଜନସଂଖ୍ୟାର ଅଧିକାଂଶ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ପରିସର ଆଣାତୀତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ମଧ୍ୟ ଦଖିଲାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାର ପରିସର ନିଯୁକ୍ତିର ପରିସର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେନାହିଁ । ଶିକ୍ଷା ପରିସର ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପରିସର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧୋକାବଦି ଦେଖାଯାଉଛି । ଇଂକିନିୟରିଂ କଲେଜମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଆଜିର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟହୀନ ହେବା ବଦଳରେ ତାଙ୍କର ହେବା, ତାଙ୍କରା କରିବା ମାନସିକତା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଲା ପରୀକ୍ଷାରେ ପାଶ୍ କରୁଥିବା ପିଲାଟି ପାଇଁ ଉପରକୁ ଉଠିବାର ଯାବତୀୟ ପ୍ରୟୋଗର ଥିବା ସ୍ତଳେ, ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଥିବା ପିଲା ପାଇଁ ଆଦୌ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ପ୍ରୋମୋସନ, ଉତ୍ସାହ ବା ଦିବସର୍ଗନ ନାହିଁ । ଏପରି ସ୍ତଳେ ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶର ସ୍ୱପ୍ନ କାହାକୁ ନେଇ ଦେଖିବା ?

ଆଜିର ଅନୁଚିତା

ଯେତେ ଯାହା କଲେ ବି ମାତୃରଣା ଶୁଦ୍ଧିବା ଅସମ୍ଭବ ।

ହିଂସାମୁକ୍ତ ସମାଜ

ଆଜି ବିଶ୍ୱମାନବ, ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ । ଅକ୍ଟୋବର ୨୯ ଯାହା ବିଶ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱ ଅହିଂସା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । କାହିଁକି ୨୦୦୪ ମସିହାରୁ ଅହିଂସା ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛି । କାହିଁକି ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଏହା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାୟ ବିଜେତା ଜଗନ୍ନାଥ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ସିରନ୍ଦ କବାଡ଼ି ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ଅହିଂସା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଉତ୍ତରୀଣୀ ମହାତ୍ମା କବାଡ଼ି ଭାରତର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବାରୁ ଏହି ଦିନ ରହି ଶିକ୍ଷଣକର୍ତ୍ତା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଗାନ୍ଧୀ ଦର୍ଶନ ସହିତ ପରିଚିତ । ଅହିଂସା ଚାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଭାରତ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆଣିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱକୁ ନୂଆ ଆଲୋକ ଦେଖାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସ ବାସ୍ତବରେ ଅହିଂସା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ସେ କାହିଁକି ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଧାରଣା ଦେଲେ ଓ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ଅହିଂସା ଦିବସ ପାଳନ ବିଶ୍ୱରେ ପାଳିତ ହେଉଛି ହେଲେ ଅହିଂସାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଯେପରି ହେବା କଥା ସେପରି ହେଉନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏ ବିଶ୍ୱରେ ଅନେକ ଶାନ୍ତିକାମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅହିଂସା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମଗୁରୁ ଦଲାଇଲାମା ଆଗରେ ରହିଛନ୍ତି । ଦଲାଇଲାମାଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାକିସ୍ତାନର ବାଲିକା ମଲାଲ୍, ଯୁଦ୍ଧଫଳାଳ ଅହିଂସାକୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭାରତ ପାଇଁ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଅହିଂସାର ସେପରି ପ୍ରସାର ରହୁନାହିଁ । ବିଶ୍ୱରେ ଦିନକୁ ଦିନ ହିଂସା, ଆତଠକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାଲିଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଯଦି ଲାଗି ରହେ ତେବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି, ସଦ୍ଭାବ ଓ ଭାଇତାଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସମସ୍ତେ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକ ସଭାକୁ ବସୁଆ ବିକଳା । ସେହି ସଭା ଯାହା ଛଣ୍ଡଗାୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସ୍ୱଗୁଣର ଅଧିକାରୀ । ତେବେ ଛଣ୍ଡଗଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ବିଦିଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି କିପରି ? ହିଂସାବାଦୀ କିଛି କଲେ ହୋଇପାରିବ କିପରି ? ଯଦି ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ ଓ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଛଣ୍ଡଗୀୟ ଗୁଣ ସୁସ୍ଥ, ପ୍ରେମ, କରୁଣା ଓ ମାନସିକତା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ନେଇ ସମାଜ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପରସ୍ପରର ଅନୁଭବ ହେବେ ଓ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଛଣ୍ଡଗଙ୍କ ସ୍ତରରୁ ଅଧିକ ସ୍ତରର କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଏ ଦୁନିଆଁରେ ଅଶାନ୍ତି, ହିଂସା ଆଦି ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରିବ କିପରି ? ସମୟ ଆସିଛି ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ନେଇ ସମସ୍ତେ ଅଗ୍ରସର ହେବା କରୁନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ଜୀବନ ଜିଇଁଲେ ତାହା ସାମାଜିକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ ସାମୁହିକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯାହାହିଁ ହିଂସା ଓ ଆତଠକକୁ ଦୂରରେ ଦେବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବ । ଅହିଂସା କେବଳ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ । ଯେମାନେ ଆଚରଣ ଏହକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିପାରନ୍ତି ସେମାନେ ଦୁନିଆଁରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ କି ସତ୍ୟ ସ ଅହିଂସାକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଆଚରଣ ସିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱ ପରି, ଯାହା ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିଭାତ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱକୁ ହିଂସା ଓ ଆତଠକମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେଲେ ସେପରି ସମାଜ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ସମାଜ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁକ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସେପରି ଗଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅହିଂସା ବାଚରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ଓ ସେହି ଅହିଂସା ନୀତିକୁ ଆପଣାଇ ପଞ୍ଚମଶତାବ୍ଦୀ ସମୟରେ କରିବା ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିରାପେକ୍ଷ ଚିନ୍ତାଧାରକୁ ଆଗେଇ ନେବା ଦିଗରେ ଭାରତ ଭୂମିକା ରଖିଥିଲା । ହିଂସାମୁକ୍ତ ସମାଜ, ଦେଶ, ବିଶ୍ୱ ତଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଂସାମୁକ୍ତ ଜୀବନ ଗଢ଼ିବାକୁ କରୁନା । ଅହିଂସାର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତ୍ୟେକକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ କଥା ନୁହେଁ । ତେବେ ଯାଇ ଅହିଂସା ଦିବସର ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ହୋଇପାରିବ ।

ଡଃ. ଅରୁଣତୀ ଦେବୀ, ଶୋଭନୀୟ ଆୟୋଜନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଦୂରଭାଷ : ୯୯୩୭୧୭୨୮୧୦

ନିରସ୍ତ୍ର ଯୋଜା

••••• ବିପିନବିହାରୀ ମହାନ୍ତି •••••

Mahatma Gandhi : Miss Mande Royden. " ଏବଂ ଆଲୋକିତ କାହାଣୀର ଉପରେ : ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ ଯୁଗର ମହାନଗୁରୁ "The greatest teacher of our age. C.F. anderwus cZie A herald of peace and goodwill to mankind." ସେ ଆମର ଶାନ୍ତି ଓ ଶୁଭଚିନ୍ତକର ଅଗ୍ରଦୂତ ।

ଏହିପରି ବହୁ ପ୍ରକାର ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରାଯାଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଆଗାମୀ ଯୁଗର ଶେଷଯାଏଁ କରାଯାଉଥିବ । ଏସବୁ ବିଚାର କଲେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆମ ଜନଜନରେ ବାହାରେ ବୋଲି ଧରିନେବାକୁ ହେବ ।

ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ଆମେ ଭକ୍ତ ଆଧରଣେ ବୋଲାଇଛୁ, ତାହା ସେ ଯଥାର୍ଥରେ ଦାବା କରନ୍ତି । ସେ କଣେ ମଣିଷ-ଜନ୍ମର; ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବୁ ମହାତ୍ମା ପଦବୀରେ ଉନ୍ନତ ଅଥଚ ସେ ନିଜକୁ ମହାତ୍ମା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ କୁହନ୍ତି : ଏପ୍ରକାର ସମୋଧନ ମୋତେ କଷ୍ଟ ଦିଏ ।

ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ କର୍ମୀ : "Often the little has deeply painted me; and there is not a moment I can recall when it may be said to have tickled me." ସେମିତି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ "ସିଦ୍ଧପୁରୁଷ" ବା "ତପସ୍ୱୀ" ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରତିପାଦ କରନ୍ତି । କୁହନ୍ତି ତପସ୍ୱୀ ବା ରସି ଶବ୍ଦଟି ଏକ ପବିତ୍ର ଶବ୍ଦ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅସୋମ୍ୟ । ସେ କେବଳ ଜଣେ ସତ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ୱ; ଅହିଂସାର ପୂଜାରୀ । ଏହାହିଁ ତାଙ୍କ ନମ୍ରତାର ପରିଚିତ ।

ତାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସକ ସେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମିତି କିଛି ନୁହଁନ୍ତି । ସିଏ ଏଲ୍ ମାଟିର ମଣିଷ, ସମସ୍ତ ପାର୍ଥିବ ପ୍ରକୃତି କେବଳ ସମାଜର ସାଧାରଣ ମଣିଷଟିଏ : "No more than average man with less than an average ability." ସେ କଣେ ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ବୋଲି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଚେକିଧରିଲେ ସେ କୁହନ୍ତି : ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ନୀତି ପ୍ରକାଶ କି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ଓ ଭାରତ ଭୂମିର ବହୁ ପୂଜାରୀ । ମୁଁ କେବଳ ମୋ ଜୀବନରେ ଏ ଦୁଇଟିକୁ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛି । "Truth and non-violence are as old as the hills. All I have done is to try experiments in both on a vast scale as I could do." ସେହିପରି ସେ 'ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ' ସପକ୍ଷରେ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭାଷଣ : ମୁଁ ସେହିପରି ସେ 'ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ' ସପକ୍ଷରେ

ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଭାଷଣ : ମୁଁ ସେମିତି କିଛି ନୁହେଁ ସେ ମୋତେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିବି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେ କିହି କହିବି ସେ ମୁଁ ମୋ ଛାଇପରି ନିଜକୁ ଅନୁସରଣକରେ; ମୋ ଉପରେ ମୋର ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ କେବଳ ନିଜର ନୀତିକୁ ପୂଜାପାଉଥିଲେ । ତାକୁ ସତ୍ୟରେ କରବାକୁ ଲାଗି ପଡ଼ିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସକ ସେ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଏଥିକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମିତି କିଛି ନୁହଁନ୍ତି । ସିଏ ଏଲ୍ ମାଟିର ମଣିଷ, ସମସ୍ତ ପାର୍ଥିବ ପ୍ରକୃତି କେବଳ ସମାଜର ସାଧାରଣ ମଣିଷଟିଏ : "No more than average man with less than an average ability." ସେ କଣେ ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ବୋଲି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଚେକିଧରିଲେ ସେ କୁହନ୍ତି : ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ନୀତି ପ୍ରକାଶ କି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ଓ ଭାରତ ଭୂମିର ବହୁ ପୂଜାରୀ । ମୁଁ କେବଳ ମୋ ଜୀବନରେ ଏ ଦୁଇଟିକୁ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛି । "Truth and non-violence are as old as the hills. All I have done is to try experiments in both on a vast scale as I could do." ସେହିପରି ସେ 'ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ' ସପକ୍ଷରେ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭାଷଣ : ମୁଁ ସେହିପରି ସେ 'ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ' ସପକ୍ଷରେ

ସ ଯେତେ ଯାହା କଲେ ବି ମାତୃରଣା ଶୁଦ୍ଧିବା ଅସମ୍ଭବ ।

ହିଂସାମୁକ୍ତ ସମାଜ

ଆଜି ବିଶ୍ୱମାନବ, ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ । ଅକ୍ଟୋବର ୨୯ ଯାହା ବିଶ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱ ଅହିଂସା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । କାହିଁକି ୨୦୦୪ ମସିହାରୁ ଅହିଂସା ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛି । କାହିଁକି ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଏହା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାୟ ବିଜେତା ଜଗନ୍ନାଥ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ସିରନ୍ଦ କବାଡ଼ି ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ଅହିଂସା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଉତ୍ତରୀଣୀ ମହାତ୍ମା କବାଡ଼ି ଭାରତର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବାରୁ ଏହି ଦିନ ରହି ଶିକ୍ଷଣକର୍ତ୍ତା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଗାନ୍ଧୀ ଦର୍ଶନ ସହିତ ପରିଚିତ । ଅହିଂସା ଚାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଭାରତ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆଣିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱକୁ ନୂଆ ଆଲୋକ ଦେଖାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିବସ ବାସ୍ତବରେ ଅହିଂସା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ସେ କାହିଁକି ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଧାରଣା ଦେଲେ ଓ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ଅହିଂସା ଦିବସ ପାଳନ ବିଶ୍ୱରେ ପାଳିତ ହେଉଛି ହେଲେ ଅହିଂସାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଯେପରି ହେବା କଥା ସେପରି ହେଉନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏ ବିଶ୍ୱରେ ଅନେକ ଶାନ୍ତିକାମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅହିଂସା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମଗୁରୁ ଦଲାଇଲାମା ଆଗରେ ରହିଛନ୍ତି । ଦଲାଇଲାମାଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାକିସ୍ତାନର ବାଲିକା ମଲାଲ୍, ଯୁଦ୍ଧଫଳାଳ ଅହିଂସାକୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଭାରତ ପାଇଁ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଅହିଂସାର ସେପରି ପ୍ରସାର ରହୁନାହିଁ । ବିଶ୍ୱରେ ଦିନକୁ ଦିନ ହିଂସା, ଆତଠକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାଲିଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଯଦି ଲାଗି ରହେ ତେବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି, ସଦ୍ଭାବ ଓ ଭାଇତାଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସମସ୍ତେ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକ ସଭାକୁ ବସୁଆ ବିକଳା । ସେହି ସଭା ଯାହା ଛଣ୍ଡଗାୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସ୍ୱଗୁଣର ଅଧିକାରୀ । ତେବେ ଛଣ୍ଡଗଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ବିଦିଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି କିପରି ? ହିଂସାବାଦୀ କିଛି କଲେ ହୋଇପାରିବ କିପରି ? ଯଦି ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ ଓ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଛଣ୍ଡଗୀୟ ଗୁଣ ସୁସ୍ଥ, ପ୍ରେମ, କରୁଣା ଓ ମାନସିକତା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ନେଇ ସମାଜ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପରସ୍ପରର ଅନୁଭବ ହେବେ ଓ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଛଣ୍ଡଗଙ୍କ ସ୍ତରରୁ ଅଧିକ ସ୍ତରର କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଏ ଦୁନିଆଁରେ ଅଶାନ୍ତି, ହିଂସା ଆଦି ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରିବ କିପରି ? ସମୟ ଆସିଛି ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ନେଇ ସମସ୍ତେ ଅଗ୍ରସର ହେବା କରୁନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ଜୀବନ ଜିଇଁଲେ ତାହା ସାମାଜିକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ ସାମୁହିକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯାହାହିଁ ହିଂସା ଓ ଆତଠକକୁ ଦୂରରେ ଦେବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବ । ଅହିଂସା କେବଳ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ । ଯେମାନେ ଆଚରଣ ଏହକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିପାରନ୍ତି ସେମାନେ ଦୁନିଆଁରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯିଏ କି ସତ୍ୟ ସ ଅହିଂସାକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଆଚରଣ ସିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱ ପରି, ଯାହା ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନକୁ ପ୍ରତିଭାତ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱକୁ ହିଂସା ଓ ଆତଠକମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେଲେ ସେପରି ସମାଜ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ସମାଜ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁକ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସେପରି ଗଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅହିଂସା ବାଚରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ଓ ସେହି ଅହିଂସା ନୀତିକୁ ଆପଣାଇ ପଞ୍ଚମଶତାବ୍ଦୀ ସମୟରେ କରିବା ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିରାପେକ୍ଷ ଚିନ୍ତାଧାରକୁ ଆଗେଇ ନେବା ଦିଗରେ ଭାରତ ଭୂମିକା ରଖିଥିଲା । ହିଂସାମୁକ୍ତ ସମାଜ, ଦେଶ, ବିଶ୍ୱ ତଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଂସାମୁକ୍ତ ଜୀବନ ଗଢ଼ିବାକୁ କରୁନା । ଅହିଂସାର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତ୍ୟେକକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ କଥା ନୁହେଁ । ତେବେ ଯାଇ ଅହିଂସା ଦିବସର ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ହୋଇପାରିବ ।

ଶାନ୍ତୀ କିଏ ହୋ ?

ପାଇଁ, ବଜାର, ଛୋଟ ବଡ଼ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଆଦିରେ, ତେବେ ତାଙ୍କର ଆଖି ଲୁଚିବା ଯାଏଁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ କହି ଦେଖୁଥିବା ସ୍ୱପ୍ନର ସାକାର ରୂପ ଦେଖୁପାରିବେ ! କୌଣସି ଏକ ସମ୍ପଦର ଭାଇ ଯଦି ତା'ର ଭଉଣୀକୁ ଏମିତି ଆଖି ଲୁଚିବା ଯାଏଁ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ବଳପ୍ରୟୋଗ କରିବେ, 'ଖ'ରେ ଖାଇବେ, 'ବ'ରେ ବେବେ ନାହିଁ, 'ତ'ରେ ଚରଣଭେଦ । ଖବର ଦେଇ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ଆମେ ଅଧିକ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟତର ପୂଜାରୀ, ହିଂସାର ମୂର୍ଦ୍ଧନୀ ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ନିଶାର ପ୍ରଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ଏକ ଏକ ନିଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ଗାନ୍ଧୀ ଯାହା କହିଥିଲେ ଆମେ ନକରି ତାହା କେବଳ ଲୋକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ କହି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପୂଜା ପିନ୍ଧି, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଭାବମୁଖି ଧାରଣ କରିବୁ ।

ଗାନ୍ଧୀଜୀ କହିଥିଲେ ଖବର ଦେଇ ଏବଂ ତାହା ଆମର ଆଖି ଲୁଚିବାଯାଏଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ବେବେକାର ମା' ଭଉଣୀମାନେ ପ୍ରବଳ ମାତ୍ରାରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ବା ମାତ୍ରୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରେକ୍ଷଣ, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ବିଚଳିତ ନହୋଇ ସେ ସାରା ରାତି ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଅହିଂସା ମାର୍ଗରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଶଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ଅହିଂସାର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଶାନ୍ତି ଦେଇନଥିଲା, ଅନ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ମନୋନବକ ଯୋଗାଣଥିଲା । ଏଣୁ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଅହିଂସାର ପଥ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ଦିନା ଗୋସରେ ବସୁପାତ ଭଳି ମହାତ୍ମାଜୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ଭବରେ ପରମପିତା ଓ ସୁଗାନ୍ଧୀର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକ୍ରମିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଦେଶ, ବିଷୟ ଓ ତାରାତ୍ର ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ସ୍ୱପ୍ନଦୃଶ୍ୟର କି ଯେ କାନ୍ଧ ଘଟିଲା, ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦଳ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିବା କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଜି ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବନାହିଁ । ଭିନ୍ନ ମତାବଳୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାତ୍ମାଜୀଙ୍କୁ ଆଚରିତ ଭାବେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିଷ୍ଠା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ସହ କରୁପାରିଲେ, ସଫଳତା ମିଳେ । ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଆଶା ରଖନାହିଁ । ଅହିଂସାର ମୂଳ ହେଉଛି ଆମ ମନ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଆମ ମନ ଓ ଭାବନାର ପରିଚର୍ଚ୍ଚନ ହେଉଛି ଅହିଂସା, ଯାହା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ପିଲାଟିଦିନୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିଲେ । ଆସନ୍ତେ, ସମାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅହିଂସା କରନ୍ତୁ । ଏହା ତାଙ୍କୁ ସୁଖରେ ରୁଚିବନା ନଥିଲା । ବରଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଥିଲା ଅହିଂସା ଆଚରଣ । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କୁ ଚେନ୍ଦ୍ର

ଆଚରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ

ବାଧହୋଇ ଭାବନାକଳ ନିଜର ମା' ଭଉଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ନରଖମୁକ୍ତ ହୋଇ ରହେ । ସମାଜରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଶ୍ରେଣୀ ହିସାବରେ ଶ୍ରେଣୀ ହେଉଥିବା ଏହିମାନେ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କାର୍ଯ୍ୟକରି, ଯଦି କୌଣସି ଭଲ ଉପଦେଶମାନ କିମ୍ବା ମନୋନବକ ଯୋଗାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବେ । ଅହିଂସାର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଶାନ୍ତି ଦେଇନଥିଲା, ଅନ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ମନୋନବକ ଯୋଗାଣଥିଲା । ଏଣୁ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଅହିଂସାର ପଥ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ । ଦିନା ଗୋସରେ ବସୁପାତ ଭଳି ମହାତ୍ମାଜୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ଭବରେ ପରମପିତା ଓ ସୁଗାନ୍ଧୀର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକ୍ରମିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଦେଶ, ବିଷୟ ଓ ତାରାତ୍ର ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ସ୍ୱପ୍ନଦୃଶ୍ୟର କି ଯେ କାନ୍ଧ ଘଟିଲା, ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦଳ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତରର ସହିତ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିବା କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଜି ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବନାହିଁ । ଭିନ୍ନ ମତାବଳୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାତ୍ମାଜୀଙ୍କୁ ଆଚରିତ ଭାବେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିଷ୍ଠା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ସହ କରୁପାରିଲେ, ସଫଳତା ମିଳେ । ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଆଶା ରଖନାହିଁ । ଅହିଂସାର ମୂଳ ହେଉଛି ଆମ ମନ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଆମ ମନ ଓ ଭାବନାର ପରିଚର୍ଚ୍ଚନ ହେଉଛି ଅହିଂସା, ଯାହା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ପିଲାଟିଦିନୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିଲେ । ଆସନ୍ତେ, ସମାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅହିଂସା କରନ୍ତୁ । ଏହା ତାଙ୍କୁ ସୁଖରେ ରୁଚିବନା ନଥିଲା । ବରଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଥିଲା ଅହିଂସା ଆଚରଣ । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କୁ ଚେନ୍ଦ୍ର

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୁଭାଷମାନଙ୍କୁ ପରାହତ କରିପାରିଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଅଭିନବ ଅପ୍ତ ଯାହାର ପ୍ରୟୋଗରେ ରାଜସ୍ୱର ନଥିଲା; କାହା ପାଖରେ ଲୁହ ନଥିଲା ଅଥଚ ଯୁଦ୍ଧ ଜୟ ଥିଲା । ଯେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେକି ସେ ଥିଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ।

ଅଥଚ ଏ ସମାଜ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଛି କ'ଣ ? ଅବଶ୍ୟ ସବୁ ମହାତ୍ମାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଯାହାଥିଲା, ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ତାହାହିଁ ଥିଲା । ଯାହା ସତ୍ୟପାଇଁ କୁଶଳିତ ହେଲେ, ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଦକାରୀ ପକାୟନ କରିବାକୁ ହେଲା, ମହାବୀରଙ୍କୁ ପାଗଳ କରି ବିଷାଦର୍ଶଣ କରାଗଲା; ବୃକ୍ଷଦେବଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ତ୍ୟାଗକରିବାକୁ ପ୍ରକାମାନେ ବାଧକଲେ, କୃଷକଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହରେ ବାଲ୍ୟକାଳେ ଲୁଚିବାକୁ ହେଲା ଓ ରାମଙ୍କୁ ବନବାସ ଭୋଗିବାକୁ ହେଲା ଏବଂ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ନାସ୍ତ୍ରାମ ଗଡ଼ଭୋଗ ଗୁଳି ଚୋରେ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ହେଲା । ସିଏ ସତ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ତା' ପାଇଁ ତେଲ, ତାପାଇଁ ବସ୍ତ୍ରକର ଗୁଳି ।

ଗାନ୍ଧୀ ଥିଲେ ମୁକ୍ତଚିନ୍ତନ ସମ୍ରାଟ । ସେ ବାନ୍ଧିଥିଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆସନ ଅକଳ୍ମୁତ କରି ପାରିଆଁ । ସେ କିନ୍ତୁ ତାହା କଲି ନ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ ଥିଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଗତି କୁଆଡ଼ିକି ଯାଇଥା'ଉ କହିହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଆଜିର ଅଗାଧକତା, ଅନାତି, ଦୁର୍ନୀତି ନଥା'ଉ

ଆଉ ଶୁଭିବନି 'ଗାନ୍ଧୀ କଥା'...

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବିଚାରରେ ରହିଛି ବିଶ୍ୱର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନର ରାସ୍ତା

ଦେଶ ବିଦେଶରେ ସୁପରିଚିତ ବାପୁଜୀ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ତାଙ୍କର ଛାପ ଧରି ରଖିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏ ଜାତିର ନମସ୍ୟ ହୋଇ ରହିଥିବେ । ଦେଶରେ ଅହିଂସା ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ଏବଂ ବିନା ହିଂସା ଓ ବିନା ରକ୍ତପାତରେ ଲକ୍ଷକୋଟି କରି ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରାଇବାରେ ମହାନାୟକ ଥିଲେ ଗାନ୍ଧୀ । ସେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ କେବେ ଗାନ୍ଧିଆନ ହେବାକୁ ବା କ୍ଷମତାରେ ଅଧିକ ମଧ୍ୟରେ ପଶିବାକୁ ଚାହିଁ ନଥିଲେ । ବରଂ ଦେଶ ବିଭାଜନ ଜନିତ ଦଙ୍ଗା ଯେପରି ପ୍ରଶ୍ନିତ ହୁଏ, ସେଥିଲାଗି ସବୁ ଦଙ୍ଗାଗଣ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲି ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ରାଜଦ୍ୱେଷ ଭୁଲିଯାଇ ଭାଇଭାଉ

ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଚଳିବା ଲାଗି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଭାରତକୁ ଆସିବା ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଯୋଗଦେବା ପରଠାରୁ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ସଦାସର୍ବଦା ଆଶୁ ଲୁହ ନଥିବା ହାତକୁଣ୍ଡା ଖଦୀ ଲୁଗା ଓ ଗାମୁଛା ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲେ ନବଭାରତ ନିର୍ମାଣର ଦିଗ୍ରହ । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଅତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଚ୍ଚିଦ ମହାଦେବ ଦେଶାଜକ ପୁତ୍ର ନାରାୟଣ ଦେଶାଇ, ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଓ ମହାଦେବଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଦେଖି ଗଭୀର ଓ ଖାସ୍ ଥିଲା । ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ପୁନଃ ଆତ୍ମା ଖାଇ ପ୍ରାୟଦେବେ ବନ୍ଦୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାନରେ ମହାଦେବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିୟୋଗରେ ପ୍ରିୟମାଣ ହୋଇ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ମୋର ଗୁରୁକୁ ଛାଡ଼ିଲି । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଓ ମହାଦେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍ନେହ ସମ୍ପର୍କ ହିଁ ନାରାୟଣଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥିଲା । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ତାଙ୍କ ସ୍ନେହ, ଶୁକା ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ ନାରାୟଣ । ନାରାୟଣଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳ ସାବରମତୀ ଓ ସେବାଗ୍ରାମ ଆଶ୍ରମରେ ପିତା ଓ ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରିୟତା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଖଦି ବୁଣିବା ଓ ଚରଣ ଚଳାଇବାରେ ସେ ଯତ୍ନ ଥିଲେ ନାରାୟଣ । ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ନବକୁଶଳ ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଚାହୁଁଥିବା ଝିଅ ଉତ୍ତରୀ ଚାହୁଁଥିବାକୁ ବିବାହ କରିବା ପରେ ସେ ବେଦି ଗାଁକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା କଲେ । ସବୁ ବିନୋବା ଭାବେ ଗୁପ୍ତ ଭାବେ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ସେ ଗୁରୁଗାଟ ପାଠ କରି ଧନାତ୍ମକତା ଠାରୁ ଜଣି ସଂଗ୍ରହ କରି ଦରିଦ୍ର ଭୁମିବାନ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଥିଲେ । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସଫଳ କରିବା ପ୍ରୟାସରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା 'ଭୂମିପୁତ୍ର' ଖବରକାଳରେ ସେ ସମ୍ପାଦକ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଶାନ୍ତି ସେନା ମଞ୍ଚଳରେ ଯୋଗ ଦେଇ କ୍ରମେ ଏହାର ଦେୟାଗମ୍ୟ ବଦିଗଣେ ନାରାୟଣ । ଅତୀତକାଳ ଧ୍ୟାନରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଯୁନେସ୍କୋ ପ୍ରାଇଜ

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଭାରତରେ ସେତେବେଳେ ଛଦ୍ମାକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମିଥୁଆ ଉପରେ ଲାଗିଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନିୟମ ବିରୋଧରେ ସେ ଏକ ପତ୍ରିକା ବାହାର କରିବା ସହ ଏହା ବିରୋଧରେ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ନୁଆକରି ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଜନତା ପାର୍ଟିକୁ କଂଗ୍ରେସ ପାର୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ଚିଠି କରି ରହିବାରେ ନାରାୟଣଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି । ପ୍ରାୟ ବୟସରେ ନାରାୟଣ ବେଦନିଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗିଦାୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଅହିଂସା ପଥରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନିତ ହେଉଥିଲେ । ନିଜ

ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସେ ଗୁରୁଗାଟା ଭାଷାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଆତ୍ମକାବ୍ୟ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଜୀବନ ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ, ନିଶ୍ଚଳ ଆଧାର କରି ସେ ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ଗୁରୁଗାଟା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଷଦରେ ଗାନ୍ଧୀ କଥା ଶୁଣାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ଡଃ/ରାଜା ଓ ଗୁରୁଗାଟା ଭାଷାରେ ଏହା ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା । ଭାରତର କଥାକୁ ଯେପରି ପାରମ୍ପରିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖାଯାଏ ତ ସେହିପରି ପଢ଼ିବା ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଧୂଳି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଶୁଣାଯାଏ, ଠିକ୍ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗାନ୍ଧୀ କଥାଟି ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା ବୋଲି କହିଥାନ୍ତେ । ସେ ଉଭୟ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶରେ ୧୦୦ରୁ ଅଧିକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୧ ମସିହାରେ ଅହମଦାବାଦ ମ୍ୟାଜେକମେଣ୍ଟ ଆସୋସିଏସନ୍, ତାଙ୍କ ଗାନ୍ଧୀ କଥାକୁ ଡଃ/ରାଜା ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ନାରାୟଣଙ୍କ କଣେଇ ବିଦ୍ୱାନ ଓ ଭଗ୍ନ ଲେଖକ ଥିଲେ । ସେ ୪୦ଟି ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରମୁଖ ହେଉଛି ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଆତ୍ମକାବ୍ୟ 'ମାଲ ଲାପଟ୍ ଲକ୍ ମାଲ ମେସେଜ୍' । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଆତ୍ମକାବ୍ୟକୁ 'ବ ଫାୟାର ଆଣ୍ଡ ଦ ରୋଇ' ନାମକ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଅନୁସରକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ । ସିଏ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଅତି ସହଜ ଓ ସାଧାରଣ ଭାବେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ । ପରିଶେଷ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ କେବେ ନିଜକୁ ବୃକ୍ଷ ବୋଲି ବିଚାର କରୁନଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ବହୁତ କିଛି କହିବାକୁ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଗାନ୍ଧୀ କଥାରେ ଅଧିକ ଓ ଭିତ୍ତି ଓ ରେକର୍ଡ଼ ଗୁଡ଼ିକ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ଡିଜିଟାଲ ଲାଇବ୍ରେରୀ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ଆଜି ହିଁ ରହିଗଲା । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଗାନ୍ଧୀ କଥାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ହୋଇଛି କହିଲେ ଉଚିତ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

ଡଃ. ଅରୁଣତା ଦେବୀ, ଶୋଭନୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଦୂରଭାଷ : ୯୯୩୭୧୭୨୮୧୦

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତର ସନାତନ ପରମ୍ପରାର ବୀର୍ତ୍ତାବହ ଥିଲେ । ସେ ନିଜକୁ ସନାତନୀ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି ସବୁ ବେଳେ କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବିଚାର ଉପରେ ସନାତନ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରଭାବ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ତାଙ୍କର ବିଚାରରେ ଲକ୍ଷ୍ମେଶ୍ୱରୀଙ୍କର ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବିଶେଷ କରି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ 'ତେନ ଡେପ୍ଲେନ୍ ଲୁକିଆ' ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରଭାବିତ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବିଚାରରେ ଉପନିଷଦର ଏହି କଥାକୁ ସବୁବେଳେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବିଶ୍ୱ ଆଜି ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଦେଖି ରହି କହିଛି ଓ ଏହି ସମସ୍ୟା କାରଣରୁ ତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛି । ତାପମାତ୍ର ବଜିବା, ଉଚ୍ଚାଳନ ଥିଲେ ହିଁ ହେବା ଆଦି କାରଣରୁ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏବେ ବିଶେଷତଃ ମାନବ ସ୍ୱାଧୀନ କଲେଣି ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ଅସାମାନ୍ୟତା । ଅସାମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ଅସାମାନ୍ୟତା ଉତ୍ପାଦନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ଅସାମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ଅଧିକ ଏନର୍ଜି ଓ ତେଜୋଲକ୍ଷି ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ମୋଟ ଉପରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପ୍ରତିଶତ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ଦେଇଛି । ଦେଶ- ବିଦେଶରେ ଏ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଚଲାଣି ଯେ ଏହି ସଙ୍କଟକୁ ବିଭିନ୍ନ ନିସ୍ୱାର ନିଳିବ । ଏହାକୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆକର୍ଷଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଏଭଳି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିବା ଲୋକ ମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆତ୍ମକାବ୍ୟ ଯାଉଛି । ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ ଗାନ୍ଧୀ କଥା ହିଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନରେ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ୧୯୨୭ରେ ଲେଖିଥିଲେ— “ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଯେଉଁ ମାନେ ଆଜି ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଖିକୁଚି ବଦାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ହିଁ ଜୀବନର ସାର ରହିଛି । ଏହାହିଁ ବିଶ୍ୱର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ, ସେମାନେ ନିଜର ପାଦ ପଛକୁ ଫେରାଇଦେ ଏବଂ ପଗାରିରେ ଆମର ଉପଲକ୍ଷି କଣ ରହିଲା । ” ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଏହି କଥା ଆଜି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ସାମାନ୍ୟରେ ଯଥା ସ୍ୱରୂପ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥା ଯାଇଥିବା ଏହି କଥା ଆଜି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଆଜି ଗ୍ଲୋବାଲ ବାର୍ଟି, ପରିବେଶ ସଙ୍କଟ ଭଳି ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଗତି କରୁଛି ଓ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଛତାପତ ଦେଉଛି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଏ ଦୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ କରି ଦେଇଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଗାନ୍ଧୀ ଜା ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ ଜା ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଏବେ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଉଛି । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସମାଲୋଚକ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୁରୁଖାକାଳିଆ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ୨୦୧୫ ଆସୁ ଆସୁ ତାଙ୍କର କଥା ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଭାରତର ସେହି ମହାନ ସନାତନ ପରମ୍ପରାର ବାହକ ଥିଲେ ସିଏ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭୋଗ ପଛରେ ଧାଇଁବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ତ୍ୟାଗପୂର୍ବକ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତଥାକଥିତ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ସେ ସମାଲୋଚକ ଥିଲେ । ଏହାକୁ ସେ ଶ୍ରେଣୀବାଦୀ ସଭ୍ୟତା ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ ଜା ହିଁ ସ୍ୱାଭାବରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖିଛନ୍ତି— “ଅଧିକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଲାଗଣ କରି ଦିଏ । ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ଜିନିଷ ହେଲା ବିଷୟ ଭୋଗ । ଏହି ଦୁଇ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଆମକୁ ଯେତେବେଳେ ସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ ଶରୀରକୁ ନେଇ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଧିକ କ୍ଷମା, ପ୍ରୀତି, ମନ (ଦେହ, ମନ ଆତ୍ମା) ସବୁ କିଛି ନେଇ ନିଅନ୍ତି ତଥାପି ଆମକୁ ମୁକ୍ତି ନିଳେ ନାହିଁ । ” ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଶିଖଣ୍ଡ ଓ ସନ୍ତକାଦର ଚାନ୍ଦ ବିଚାରଧାରୀ ଥିଲେ । ଶିଖଣ୍ଡଙ୍କୁ ସେ ଅଭିଶାପ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମତ ଥିଲା ଯେ ଶିଖଣ୍ଡ ଓ ସନ୍ତକାଦର ପୁଂଜିର ଶ୍ରେଣୀ ସବୁବେଳେ ରହିଥାଏ ।

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତର ସନାତନ ପରମ୍ପରାର ବୀର୍ତ୍ତାବହ ଥିଲେ । ସେ ନିଜକୁ ସନାତନୀ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି ସବୁ ବେଳେ କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବିଚାର ଉପରେ ସନାତନ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରଭାବ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ତାଙ୍କର ବିଚାରରେ ଲକ୍ଷ୍ମେଶ୍ୱରୀଙ୍କର ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବିଶେଷ କରି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ 'ତେନ ଡେପ୍ଲେନ୍ ଲୁକିଆ' ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରଭାବିତ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବିଚାରରେ ଉପନିଷଦର ଏହି କଥାକୁ ସବୁବେଳେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବିଶ୍ୱ ଆଜି ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଦେଖି ରହି କହିଛି ଓ ଏହି ସମସ୍ୟା କାରଣରୁ ତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛି । ତାପମାତ୍ର ବଜିବା, ଉଚ୍ଚାଳନ ଥିଲେ ହିଁ ହେବା ଆଦି କାରଣରୁ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏବେ ବିଶେଷତଃ ମାନବ ସ୍ୱାଧୀନ କଲେଣି ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ଅସାମାନ୍ୟତା । ଅସାମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ଅସାମାନ୍ୟତା ଉତ୍ପାଦନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ଅସାମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ଅଧିକ ଏନର୍ଜି ଓ ତେଜୋଲକ୍ଷି ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ମୋଟ ଉପରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପ୍ରତିଶତ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ଦେଇଛି । ଦେଶ- ବିଦେଶରେ ଏ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଚଲାଣି ଯେ ଏହି ସଙ୍କଟକୁ ବିଭିନ୍ନ ନିସ୍ୱାର ନିଳିବ । ଏହାକୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆକର୍ଷଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଏଭଳି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିବା ଲୋକ ମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଏକ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆତ୍ମକାବ୍ୟ ଯାଉଛି । ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ ଗାନ୍ଧୀ କଥା ହିଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନରେ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ୧୯୨୭ରେ ଲେଖିଥିଲେ— “ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଯେଉଁ ମାନେ ଆଜି ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଖିକୁଚି ବଦାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ହିଁ ଜୀବନର ସାର ରହିଛି । ଏହାହିଁ ବିଶ୍ୱର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ, ସେମାନେ ନିଜର ପାଦ ପଛକୁ ଫେରାଇଦେ ଏବଂ ପଗାରିରେ ଆମର ଉପଲକ୍ଷି କଣ ରହିଲା । ” ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଏହି କଥା ଆଜି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ସାମାନ୍ୟରେ ଯଥା ସ୍ୱରୂପ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥା ଯାଇଥିବା ଏହି କଥା ଆଜି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଆଜି ଗ୍ଲୋବାଲ ବାର୍ଟି, ପରିବେଶ ସଙ୍କଟ ଭଳି ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଗତି କରୁଛି ଓ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଛତାପତ ଦେଉଛି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଏ ଦୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ କରି ଦେଇଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଗାନ୍ଧୀ ଜା ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ ଜା ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଏବେ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଉଛି । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସମାଲୋଚକ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୁରୁଖାକାଳିଆ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ୨୦୧୫ ଆସୁ ଆସୁ ତାଙ୍କର କଥା ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଭାରତର ସେହି ମହାନ ସନାତନ ପରମ୍ପରାର ବାହକ ଥିଲେ ସିଏ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭୋଗ ପଛରେ ଧାଇଁବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ତ୍ୟାଗପୂର୍ବକ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତଥାକଥିତ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ସେ ସମାଲୋଚକ ଥିଲେ । ଏହାକୁ ସେ ଶ୍ରେଣୀବାଦୀ ସଭ୍ୟତା ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ ଜା ହିଁ ସ୍ୱାଭାବରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖିଛନ୍ତି— “ଅଧିକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଲାଗଣ କରି ଦିଏ । ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ଜିନିଷ ହେଲା ବିଷୟ ଭୋଗ । ଏହି ଦୁଇ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଆମକୁ ଯେତେବେଳେ ସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ ଶରୀରକୁ ନେଇ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଧିକ କ୍ଷମା, ପ୍ରୀତି, ମନ (ଦେହ, ମନ ଆତ୍ମା) ସବୁ କିଛି ନେଇ ନିଅନ୍ତି ତଥାପି ଆମକୁ ମୁକ୍ତି ନିଳେ ନାହିଁ । ” ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଶିଖଣ୍ଡ ଓ ସନ୍ତକାଦର ଚାନ୍ଦ ବିଚାରଧାରୀ ଥିଲେ । ଶିଖଣ୍ଡଙ୍କୁ ସେ ଅଭିଶାପ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମତ ଥିଲା ଯେ ଶିଖଣ୍ଡ ଓ ସନ୍ତକାଦର ପୁଂଜିର ଶ୍ରେଣୀ ସବୁବେଳେ ରହିଥାଏ ।

ଏହାଫଳରେ ମାନବ ଓ ମାନବିକତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଛାଡ଼ି ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ପ୍ରକୃତିର ନାଶ ଘଟିଥାଏ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଶୁଣିକି ମାନବକୁ ବିପ୍ଳାବିତ କରି ଦେବାକୁ ମନେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେ କହିବା ପରେ ଦୁଇ ବିରୋଧୀ ଥିଲେ । ହିଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରକାଶବାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସହଯୋଗୀ ଥିବା ମହାଦେବ ଦେବାଦୀ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାମକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତାର ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ କଣ ଆପଣ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭର ବିରୋଧୀ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ ଯେ “ମୋର ବିରୋଧୀ ଯଥା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଯଥା ପଛର ଯେଉଁ ପାଗଳପଣ ଚାଲିଛି ତାର ମୁଁ ବିରୋଧୀ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପରିଶ୍ରମ ବଢ଼ିଥାଏ ହେଲେ ଏହା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଦେବାର ହୋଇ ଲୋକରେ ଆଉରୁ ପାଉରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ” ଗାନ୍ଧୀଜୀ କହିଥିଲେ ଯେ “ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମ ବ୍ୟତୀତକାରୀଙ୍କୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛି, ତେବେ ଏହା କୌଣସି ଖାସ୍ ବର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ ବରଂ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଜି କୋଟି କୋଟି ଲୋକଙ୍କର ଦେହରେ କିଛି ଲୋକ ସ୍ୱାଭାବ ହେବା ପାଇଁ ଯଥା ସହାୟକ ହେଉଛି । ସମ୍ଭର ବ୍ୟବହାର ପଛରେ ପ୍ରେତକ କାରଣ ଶ୍ରମ ବ୍ୟତୀତକାରୀଙ୍କୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଧନର ଶୋଭା ଅଟେ । ଆଜିର ଏହି ଚାଲୁ ଅର୍ଥନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛି । ” ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସହବାଦ ଓ ଶିଖଣ୍ଡଙ୍କର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଆଜି ଆମେ ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରି ପାରୁଛୁ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପ ଖୁବ୍ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଏନର୍ଜି ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଏନର୍ଜି ବା ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ବା ତାପଜ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବିପ୍ଳାବିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପରିବେଶର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଆମେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପ ସ୍ଥାପନ କରୁ । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରକୃତିର ସମ୍ପଦ ବିନିଚିତ ହୋଇଛି । ଶୁଣ୍ଠି ପଦର ଜଳ ଆମକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ । ଫସଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କର ଶ୍ଵେତ ମତ ଥିଲା ଯେ ସହବାଦ ଓ ଶିଖଣ୍ଡଙ୍କ ମତରେ ସମାଜରେ ବିଷମତା ଠିଆ ହେବ । ଏହା ଫଳରେ ବିଶାଳ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପାଦନ ହେବ । ବିଶାଳ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପାଦନ ଫଳରେ ସଙ୍କଟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ସ୍ଥାନୀୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଂଚଳରେ ଉତ୍ପାଦନ ବିଚାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରାଯାଇ ପାରେ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ “ ମୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଭାବରେ ମୋର ମତ ବିଚାର କରାଯାଇ ଗୋଟିଏ କୋଠିରେ ବସି ଲେଖା ଉତ୍ପାଦନର ଉତ୍ପାଦ ବିଶ୍ୱ ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆମେ ଯଦି ମାନି ନେବା ଯେ ମେସିନ ମାନବଜାତିର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରି ପାରିବ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଏହାର କାରଣ ଉତ୍ପାଦନର ବିଷୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେହିଟି ରହିବ । ଏହାର ବିଚାରକୁ ଚେତୁଲେଟ୍ (ନିୟମନ) କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଜଟିଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଲଗା ଭାବେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାର ଉକ୍ତା ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯଦି ସେଠାରେ ହିଁ ତାର ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବିତରଣ କରାଯାଏ । ତେବେ ଆମେ ନିଜର ମନ ଗୁଞ୍ଜି ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ଏଥିରେ ଯୋଗା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କମି ଯାଇଥାଏ , ସର୍ବଜୀବୀ ର ସମ୍ଭାବନା ତ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ” (ହରିଜନ ୨.୧.୧୯୩୪) । ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପ୍ରକୃତି ସହ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନାହିଁ ବରଂ ସମନ୍ୱୟରେ ରହିଛି । ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ଦକ୍ଷାଦାୟୀ ଏହି ସଙ୍କଟର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଜୀବ ଓ ପ୍ରକୃତିର ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁଣି ଥରେ ଉଚିତ୍ ପ୍ରକାର ଦେଖା କରାଯାଇ ଆସୁଛି । ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଜୀବନକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଥାଏ ଓ ଏହା ଦୁଃଖର ମୂଳ କାରଣ ଅଟେ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ହେଉଛି ସେହି ଏକାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୁଖ କରିଥାଏ ଓ ପ୍ରକୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏ । (ବୌଦ୍ଧତା: ଡ. ସମନ୍ୱୟ ନନ୍ଦ)

ଯାଜପୁରରେ ଚଳେଇବାଇର ମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ରିକା ପାଇଁ ଦକ୍ଷତ ସଂଗ୍ରହ ଅଭିଯାନ ଚାଲିଛି

ଦକ୍ଷତ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଅଟେ । ଗୁରୁମୋକ୍ଷ, ୦୧-୦୪-୨୦୧୯ରେ ଚଳେଇବାଇ ଖୋର୍ଦ୍ଧାରେ ଡି.ଆର୍.ଏ.ଏ. ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ସିଂହ ଡା. ୧୮.୦୮.୨୦୧୯ରେ ତଦାନୁକୃତ କରିବାକୁ ଆସିବା ବେଳେ ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ଓ ଦକ୍ଷତ ସଂଗ୍ରହ ବିଦେଶରେ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା କର୍ମକର୍ତ୍ତା କିଲୁ ମିଥାଆ ସେକ୍ଟର ସଂପଦକ ଦୁଷ୍ଟ କୁମାର ରାଉତଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ୧୪ ମତା ଦାବାପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଦାବାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ଯାହା ଥିଲା ଯାଜପୁରର ଉତ୍କଳ ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ସୁଦାତା ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟରୁ ଏକ ନୂତନ ଭିତ୍ତିକନରେ ପରିଣତ କରିବା । ଏହି ଦାବାକୁ ନେଇ ସେଥିଆରେ ମିଥାଆରେ ଆରମ୍ଭିକ ଯାଜପୁରର ସଂସଦ ଯମାଦି ଦାବାପତ୍ରର ପାଇଁ ସ୍ୱର ମିଳାଇଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଦାବାଟି ପ୍ରତି ଅନୁକୃତି ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଖାଲି ଏତିକିରେ ଦାବା ପୂରଣ ହେବ ବୋଲି ଭାବି ଦହିପଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରମୁଖ ଦାବାକୁ ହୋଇଥିବା ଏହାକୁ ଗଣ ଅଭିଯାନରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥିବା ଯାଜପୁରର ଉତ୍କଳ ଯାଜପୁର ଗଣ ଅଭିଯାନ ପାଇଁ ଦକ୍ଷତ କୁମାର ରାଉତ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉନ୍ନତ ରଖି ଦାବା ପୂରଣ ପାଇଁ ଦକ୍ଷତ ନିବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କରାଯିବ । ଏଠାରେ ଭିତ୍ତିକନ ଗଠନର ଯଥାର୍ଥ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟର ପତୋଗା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ, କେନ୍ଦ୍ର, ବୈଦ୍ୟାଳୟ, କଳ୍ପକ, କଳ୍ପକ, ଭୃତ୍ସ ଆଦି କିଲୁର ବହୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇ ଦକ୍ଷତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଦାବା ପୂରଣ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାପ ପକାଯିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଉଛି । ଯାଜପୁରରେ ଭିତ୍ତିକନରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯଥାର୍ଥ ରହିଛି । ଉପରେ ବିବରଣୀ ରଖି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯାଜପୁରର ଉତ୍କଳ ଯାଜପୁରର ଯାଜପୁର ଶ୍ରୀ ଗଣ ଅଭିଯାନ କଳିଙ୍ଗଗଣର ପ୍ରମୁଖ ଶାଳୀ । ଯାଜପୁର-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସେକ୍ଟର ଲୋକସ୍ୱ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ତାହାକୁ ଏହି ସେକ୍ଟରରେ ମାତ୍ର ୫ଟି ନୂତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦେଇ ଯୋଗ, ବହୁକିଳ, ବ୍ୟାଗାଣୀ ଆଦି ଅଂଚଳକୁ ହଜାର ହଜାର କୋଟିର ଖଣିକ ପଦ୍ଧତି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସହ ପାରାଦାସ ବନ୍ଦରକୁ ନିକଟସ୍ଥ ହରିଦାସପୁର ସେକ୍ଟର ଦେଇ ପାରାଦାସ ପଦ୍ଧତି ରେଳପଥ ଛଡ଼ିଲେ ନିଜ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶକୁ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଯାଜପୁର ଉପରେ ଚଳେଇବାଇ ଯାଜପୁର ଶ୍ରୀ ଗଣ ଅଭିଯାନ କଳିଙ୍ଗଗଣର ପ୍ରମୁଖ ଶାଳୀ । ଯାଜପୁର-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସେକ୍ଟର ଲୋକସ୍ୱ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ତାହାକୁ ଏହି ସେକ୍ଟରରେ ମାତ୍ର ୫ଟି ନୂତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦେଇ ଯୋଗ, ବହୁକିଳ, ବ୍ୟାଗାଣୀ ଆଦି ଅଂଚଳକୁ ହଜାର ହଜାର କୋଟିର ଖଣିକ ପଦ୍ଧତି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସହ ପାରାଦାସ ବନ୍ଦରକୁ ନିକଟସ୍ଥ ହରିଦାସପୁର ସେକ୍ଟର ଦେଇ ପାରାଦାସ ପଦ୍ଧତି ରେଳପଥ ଛଡ଼ିଲେ ନିଜ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶକୁ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଯାଜପୁର ଉପରେ ଚଳେଇବାଇ ଯାଜପୁର ଶ୍ରୀ ଗଣ ଅଭିଯାନ କଳିଙ୍ଗଗଣର ପ୍ରମୁଖ ଶାଳୀ । ଯାଜପୁର-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସେକ୍ଟର ଲୋକସ୍ୱ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ତାହାକୁ ଏହି ସେକ୍ଟରରେ ମାତ୍ର ୫ଟି ନୂତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦେଇ ଯୋଗ, ବହୁକିଳ, ବ୍ୟାଗାଣୀ ଆଦି ଅଂଚଳକୁ ହଜାର ହଜାର କୋଟିର ଖଣିକ ପଦ୍ଧତି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସହ ପାରାଦାସ ବନ୍ଦରକୁ ନିକଟସ୍ଥ ହରିଦାସପୁର ସେକ୍ଟର ଦେଇ ପାରାଦାସ ପଦ୍ଧତି ରେଳପଥ ଛଡ଼ିଲେ ନିଜ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶକୁ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଯାଜପୁର ଉପରେ ଚଳେଇବାଇ ଯାଜପୁର ଶ୍ରୀ ଗଣ ଅଭିଯାନ କଳିଙ୍ଗଗଣର ପ୍ରମୁଖ ଶାଳୀ । ଯାଜପୁର-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସେକ୍ଟର ଲୋକସ୍ୱ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ତାହାକୁ ଏହି ସେକ୍ଟରରେ ମାତ୍ର ୫ଟି ନୂତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦେଇ ଯୋଗ, ବହୁକିଳ, ବ୍ୟାଗାଣୀ ଆଦି ଅଂଚଳକୁ ହଜାର ହଜାର କୋଟିର ଖଣିକ ପଦ୍ଧତି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସହ ପାରାଦାସ ବନ୍ଦରକୁ ନିକଟସ୍ଥ ହରିଦାସପୁର ସେକ୍ଟର ଦେଇ ପାରାଦାସ ପଦ୍ଧତି ରେଳପଥ ଛଡ଼ିଲେ ନିଜ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶକୁ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଯାଜପୁର ଉପରେ ଚଳେଇବାଇ ଯାଜପୁର ଶ୍ରୀ ଗଣ ଅଭିଯାନ କଳିଙ୍ଗଗଣର ପ୍ରମୁଖ ଶାଳୀ । ଯାଜପୁର-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ସେକ୍ଟର ଲୋକସ୍ୱ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ତାହାକୁ ଏହି ସେକ୍ଟରରେ ମାତ୍ର ୫ଟି ନୂତନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦେଇ ଯୋଗ, ବହୁକିଳ, ବ୍ୟାଗାଣୀ ଆଦି ଅଂଚଳକୁ ହଜାର ହଜାର କୋଟିର ଖଣିକ ପଦ୍ଧତି ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସହ ପାରାଦାସ ବନ୍ଦରକୁ ନିକଟସ୍ଥ ହରିଦାସପୁର ସେକ

